उच्छ्वासक्रियायामप्रमत्तत्वात् 'जागृविः', हे 'प्राण', 'असावेहि' तादृशो भूत्वा समागच्छ। अपानवायुः श्रवणशक्त्यभावात् 'वधिरः'। उदरमध्ये क्रन्दनस्य ध्वनिविशेषस्य हेतुत्वात् 'क्रन्दयितः' हे अपानवायो तादृशः सन् आगच्छ। तयोः प्राणापानदेवयोः प्रसादात् 'अहं', 'उषसं' उषसन्दैनन्दिनवर्त्तिनं उषःकालं, 'अशीय' प्राप्नुयां। स एवार्थः स्पष्टीक्रियते। हे 'असो' प्राण, 'अहं' 'ज्योतिरशीय' प्रकाशं प्राप्नुयां, न कदाचिदप्यन्धकारं। किञ्च हे 'असो' प्राण, 'अहं' त्वत्प्रसादात् 'अपः' वृष्टिजलादिकं 'अशीय' प्राप्नुयां। वयमित्यादि पूर्व्ववत्॥

इति पञ्चमोऽनुवाकः।

अथ षष्ठोऽनुवाकः।

(१) पञ्चमे विश्वप्रीनामको होममन्त्रोऽभिहितः। षष्ठे तृपस्पर्शनादिमन्त्रा अभिधीयन्ते। तत्र बौधायनः। अथाग्निमभिमृशति। यत्तेऽचितमिति। पाठस्तु। "यत्तेऽचितं यदु चितं ते अग्ने। यत्त ऊनं यदु तेऽतिरिक्तम्। आदित्यास्तदङ्गिरसश्चिन्वन्तु। विश्वे ते देवाश्चितिमापूरयन्तु। चितश्चासि सञ्चितश्चास्यग्ने। एतावाꣳश्चासि भूयाꣳश्चास्यग्ने" इति। हे 'अग्ने', 'ते' तव सम्बन्धि, 'यत्' अङ्गं, 'अचितं' चयनकाले विस्मृतं। 'ते' तव सम्बन्धि, 'यदु' यदपि अङ्गं, 'चितं' अविस्मरणेन चयनं कृतं। किञ्च 'ते' तव सम्बन्धि, 'यत्' अङ्गं, 'ऊनं' मन्त्रादि-